

[Klim Bøhnke]

Fremskridtspartiets lovforslag gik i al sin enkle beskedenhed ud på, at vi gerne ville have, at de fuldstændig oldnordiske bestemmelser, vi har i vores markedsføringslov, som forhindrer mangfoldige virksomheder i at tilrettelægge deres markedsføringsprogram på en fornuftig måde, udgik, og at der i stedet for blev givet frihed, en frihed, som vi under alle omstændigheder ved vil blive tillagt de danske virksomheder i takt med den stigende internationalisering, herunder i vores EF-samarbejde.

Men det vil man ikke være med til, og det stod klart efter førstebehandlingen, at der var et flertal imod lovforslaget. Så skete der det ganske interessante, at SAS, oven i købet med selveste direktør Carlzon i spidsen, mødte frem i Folketingets Erhvervsudvalg, og det vækker jo interesse, og det giver opmærksomhed. Når selveste hr. Carlzon vil bære det danske Folketingets Erhvervsudvalg med et besøg, må der være tale om en vigtig sag. Lige pludselig kunne man godt se, at der var nogle bestemmelser i vores danske markedsføringslov, som vi nok burde se på. For hr. Carlzon kunne fortælle – eller i hvert fald kunne hans danske direktør fortælle – hvilke forhindringer der er i den danske markedsføringslov, og hvilke katastrofale betydninger det vil få for luftfartens mulighed og særlig for SAS' mulighed for at konkurrere internationalt.

Så var man lutter øre. Så var det ikke længe bare Fremskridtspartiet, der havde fået nogle lidt sære tanker om, at vi måtte liberalisere vores lovgivning. Nej, så var der et ægte problem at tage stilling til, og det gjorde man så. På typisk dansk politikermanér gør man det, at man finder denne lille flig, dette lille fragment af et kludetæppe, og så finder man ud af, at dette lille fragment må vi hellere ændre på. Man laver en bestemmelse – ja, jeg tør nok sige, at det er en lex SAS – som udelukkende vedrører luftfartsselskaberne.

Det, der ærgrer mig, er, at vi ikke fik sørget for, at der kom deputationer til Erhvervsudvalget fra alle andre erhvervsgrøner, så de også kunne fortælle om den absurde hverdag, de oplever på grund af vores markedsføringsforbud her i Danmark. For havde de gjort det, ville konsekvensen have været, at man havde lavet en lovbestemmelse med 100 undtagelser, og så ville selv den mest tungnemme, selv den mest reaktionære, vel kunne se, at det bedste nok var at ophæve loven fuldstændig.

Men sådan skal det ikke gå. Jeg forudser, at vi allerede til efteråret får en lang stribe af nye begæringer om undtagelsesbestemmelser, hvis ikke EF's indre marked i mellemtiden har overhalet de puritanske folketingsmedlemmer indenom og sørget for, at vores markedsføringslovgivning bliver ført up to date.

Vi stemmer imod de stillede ændringsforslag, men som vi også har tilkendegivet i betænkningen, vil vi, når vi når frem til tredjebehandlingen, stemme for dette lille fragment af en millimeter af en liberalisering, men det er ærlig talt en noget besynderlig måde, det foregår på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om fisketegn m.v.

Af Jørgen Kvist Jensen (KRF) m.fl.

(Fremsat 8/10 91. Første behandling 30/10 91. Betænkning 11/3 92).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Fischer (KF):

En væsentlig principiel og praktisk anstødssten mod dette forslag ville falde bort, hvis det ikke omfattede fiskeri i saltvand, men det kan der tilsyneladende ikke samles flertal for. Derfor bliver der nogle praktiske problemer for en række mennesker, hvis erhverv det er at sejle med lystfiskere, nemlig turbådene.

På baggrund af en fornyet henvendelse til Landbrugs- og Fiskeriudvalget fra Sammenlutningen af Indregistrerede Lystfiskerfartøjer skal jeg anmode om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling af lovforslaget, så der bliver mulighed for at vurdere denne henvendelse nærmere.

Aage Brusgaard (FP):

Da Fremskridtspartiets fisketegnspolitiske ordfører, hr. Niels Højland, desværre ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at gå herop og give vort besyv med.

Jeg må betegne dette lovforslag som en 100 pct.s beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Det vil kræve en masse bureaukrati og en masse nye kontrollanter.

Der står i betænkningen, at et mindretal, Det Konservative Folkeparti og Venstres medlemmer af udvalget, vil redegøre for sin stilling ved tredje behandling. Under førstebehandlingen af dette lovforslag sagde hr. Svend Heiselberg:

»Man kan jo sige, at den sidste frihed for nogen form for fiskeri nok efter dette lovforslag vil bringes til ophør. Venstre har altid været imod, at man skulle lave fisketegn.«

Altså en klar markering af, at Venstre går imod. Så synes jeg, det er lidt mærkeligt, at man skriver i betænkningen, at man vil redegøre for sin stilling til sagen ved tredje behandling. Venstre har jo allerede tilkendegivet, at de stemmer imod.

Fremskridtspartiets betænkning bidrag er ret klart. Vi stemmer imod alle ændringsforslag, og vi stemmer imod loven ved tredjebehandlingen.

Jeg tog ordet, fordi jeg faktisk er overbevist om, at der er rigtig mange i salen her, som ikke aner en døjt om, hvad man siger ja til om lidt. Det er kun lige ordførerne inden for området, der har sat sig ind i problematikken. Det, vi

siger ja til her – hvis der bliver flertal – er en ny sommerhusregelsag. Vi ved fra pressen, at det er umuligt for kommunerne at håndtere reglerne omkring sommerhusene. Hvis dette bliver vedtaget, bliver der tale om nøjagtig det samme stikkeri, hvor borgerne skal anmelde hinanden. Jeg vil gerne spørge, om man har spurgt Ligestillingsrådet i denne sag. Jeg vil også gerne spørge, om man har spurgt EF, hvad de mener om sagen her.

Man siger, at folk, der ikke er fyldt 18 år, ikke skal have fisketegn. Folk, der er over 67, skal heller ikke. Det har ikke noget med ligestilling at gøre. Jeg vil gerne spørge, hvorfor bistandsklienter og invalidepensionister ikke også skal fritages. En bistandsklient tjener ikke en døjt mere end en folkepensionist. Det er fuldstændig forfejlet dette her. Betyder disse regler med over 67 og under 18 år rent faktisk, at hvis en far med sin søn er ude og fiske og sønnen skal op at tisse eller have en is og beder faderen om lige at holde fiskestangen, så må faderen ikke det, for så skal han have fiskekort med. Der vil blive et hav af tvivlsspørgsmål og angiveri.

Jeg vil også gerne spørge med hensyn til ændringsforslaget til § 7, hvor der står, at hvis man bliver taget uden fiskekort, skal man 14 dage efter indbetale på et girokort: Hvis det nu drejer sig om en japansk, en tysk eller en amerikansk turist, er der så nogen, der er så naive at tro, at den amerikanske turist betaler en flybillet fra New York for at betale 150 kr. i bøde?

I ændringsforslag nr. 2 står der, at fisketegn kræves ikke, når det drejer sig om de lukkede såkaldte enkeltmandsvande. Nu er jeg så heldig, at jeg har en meget stor sø, vi kan fiske i, og der er både ål og aborrer. Der kan jeg så fiske gratis, og jeg kan også sælge fisketegnet til andre. Men jeg har også et ret stort åløb, som grænser op til naboskellet. Jeg vil gerne spørge: Hvis nu min fiskestang, der har sådan en gummiprop på, driver 6-7 meter ned foran naboskellet, er det så ulovligt? For det er jo ikke ulovligt at stå på sin egen grund, men sådan en prop har det jo med at drive med strømmen. Er det så ulovligt?

Jeg vil også gerne spørge vedrørende bemærkningerne til ændringsforslag nr. 3, hvor der står, at man ikke skal have fisketegn, hvis man bor i hus, der tilhører ejendommen, eller

[Aage Brusgaard]

er medlem af dennes husstand, og der endvidere står, at ejere af sommerhuse med den nævnte beliggenhed også vil være fritaget: Vil det så sige, at hvis man lejer eller låner et sommerhus en lørdag eftermiddag og der på den tilhørende grund er en sø eller en å, at så må man også godt gå ud at fiske uden fisketegn, fordi man bor på ejendommen eller i sommerhuset den pågældende lørdag eftermiddag?

I bemærkningerne til ændringsforslag nr. 4 står der:

»Pligten til at kontrollere fisketegnet gælder også for ejere af fartøjer, der transporterer lystfiskere. Det vil også have betydning for respekten for reglerne hos de bådejere, der driver en betydelig virksomhed af denne type fra udenlandsk havn.«

Det vil altså sige, at hvis man lejer en båd i Flensborg havn og sejler op i de danske farvande, har udlejeren af båden eller skipperen pligt til at kontrollere, at alle – hvis de altså er danskere – har et fisketegn. Det er simpelt hen et bureaukrati uden lige.

Så kunne man spørge: Jamen hvad bliver det næste så? Ja, vi behøver selvfølgelig ikke at spørge længe, for der er næsten ikke mere, man kan lægge afgifter på. Det her var faktisk det eneste område inden for landets grænser, man ikke havde lagt afgifter på. Men selvfølgelig, spekteret er stort. Næste ordfører er fra Kristeligt Folkeparti, de har nok nogle gode ideer. Man kunne f.eks. lægge afgift på, at man står ude en søndag aften og nyder fuglesangen. Det er endnu ikke afgiftsbelagt, men det bliver sikkert det næste.

Fremskridtspartiet er modstander af denne lov i en sådan grad, og vi vil stemme imod hele molevitten.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg vil blot opfordre hr. Aage Brusgaard til at se lidt hyggeligt på denne sag. Det drejer sig jo trods alt om at få lidt penge til at have fisk for, og hr. Aage Brusgaards lange opremsning af problemer i den her forbindelse er egentlig imponerende, når man tænker på, hvilken holdning Fremskridtspartiet somme tider har givet udtryk for på andre felter med hensyn til interesse for lige præcis at overholde love.

Ærligt og redeligt synes jeg, at hr. Aage Brusgaards problemopremsning minder om

det problem, jeg havde, dengang jeg var dreng og omhyggeligt havde fået lært, at der skulle være lys på min cykel, når jeg kørte. Så fik jeg en dynamolygte og dermed et problem, for når jeg skulle i gang, var jeg jo nødt til lige at komme lidt i gang med at cykle, inden lyset fungerede. På samme måde når jeg bremsede op, så gik lyset ud, lige lidt før jeg stod af. Så jeg var egentlig en slags lovovertræder i starten og i slutningen af cykelturen, for min lygte lyste ikke. Det problem har jeg lært at leve med.

Jeg tror ærligt talt, at hr. Aage Brusgaard og alle de mennesker, han udtrykker bekymring for, kunne lære at leve med hele den stribe af problemer, hr. Aage Brusgaard har nævnt her. Så skulle vi ikke slappe lidt af!

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har ikke noget imod, at hr. Glønborg slapper af. Jeg har sådan set heller ikke noget imod, at han kører uden lygte. Men det er med risiko for liv og lemmer, særlig hvis det er mørkt.

Når jeg gik op og advarede mod de grusomme farer, der er ved at stemme for dette lovforslag, var det for at advare alle, der siger ja. De ting, jeg har sagt her, er noget, man vil kunne læse om i pressen tre dage efter, at loven er vedtaget, for så opstår problemerne, nøjagtig på samme måde som vi sagde, at sommerhusreglerne ville give problemer. Nøjagtig på samme måde som vi sagde, at beregning og opkrævning af kloakbidrag ville give problemer. Vi sagde det, inden det blev sat i værk, for at advare og appellere til Folketingets flertal. Men når man ikke vil lytte, kommer man til at føle, og så kommer man bagefter og skal have det rettet. De ting, jeg har talt om i mit første indlæg, vil jeg garantere for at vi alle sammen kan læse om i pressen til sommer. Helt sikkert!

Kai Dige Bach (KF):

Dette lovforslag om obligatorisk fisketegn ser umiddelbart ud til at være et meget fornuftigt forslag. Vi får udsat fisk, og de, der fisker, skal betale. Altså en slags brugerbetaling.

Men lovforslaget har efter min mening også ulemper. Det er ikke et forslag, der gør det lettere at være dansker. Det er frihedsberøvende, og det er bureaukratisk i en hidtil sjælden grad.

[Kal Dige Bach]

Mange af de virkelige lystfiskere, altså dem, der fisker hver søndag, vil meget gerne betale 100 kr. til det gode formål. De får udsat fisk, og de får tilskud til deres interesse for 2 kr. pr. fisketur. Men alle andre, der ikke fisker, eller som gør det meget sjældent og impulsivt, får reelt frataget retten til overhovedet at fiske.

Jeg har vel fisket tre gange de sidste 15 år. Jeg har aldrig fanget noget. Og hvis jeg fremover en søndag formiddag lovligt skal kunne sige ja til at tage på fisketur i stedet for at gå i Zoologisk Have, skal jeg faktisk hvert år forud indbetale 100 kr., og jeg betaler så reelt 500 kr. for en fisketur. Det vil for de fleste danskere betyde et fiskeforbud.

Det er slemt at tage en historisk rettighed fra flertallet af danskerne. Men det er særlig slemt, når vi samtidig indfører et princip om, at vi nu kan ulejligge 200.000 danske borgere bare for at få sølle 20 mio. kr. i kassen. De samme borgere skal så endda foruden ulejligheden betale 1 mio. kr. ekstra i giroporto. Når der til oprettelsen af disse mange fisketegnskonti kommer en kontrol og politiets og fogdens medvirken ved bødeopkrævning, bliver det helt grotesk.

Jeg går ind for, at vi skal interessere os for fiskebestanden, og når vi kan finde 12 mia. kr. til en vandmiljøplan, må vi også et andet sted kunne finde en halv snes millioner til dette gode formål.

Jeg vil indtrængende opfordre alle Folketingets medlemmer til endnu en gang at se på dette lovforslag og til sammen med mig at stemme imod ved tredje behandling.

Pelle Voigt (SF):

Det er sjældent og altid ubehageligt, når man som folketingsmedlem kommer i den situation, at man er nødt til at stemme imod sin partigruppe her i Folketinget.

Men som overbevist marxist og som en meget stærk tilhænger af tanken om statens bortdøen, af indskrænkning af offentligt regereri og en udbygning af almindelige menneskers rettigheder må jeg sige, at dette lovforslag må man afvise og stille sig fuldstændig fremmed over for.

Der er tale om tusindårige, velerhvervede rettigheder for mennesker, der har boet i dette land og færdedes langs dets kyster siden køkkenmøddingernes tid, og nu skal staten pludselig stikke sin snude i denne fuldstændig na-

turlige og fornuftige regulering af forholdene, dette samspil mellem menneske og natur, som er noget af det eneste, vi har tilbage i sådanne sammenhænge, og som staten indtil nu har forholdt sig venligt positivt til med bevillinger osv. osv., med udsætning af fiskeyngel m.v.

Jeg har bemærket, at de foreninger blandt fiskerne, som har gjort det store, frivillige arbejde med udsætningen af fiskeyngel, og som både har pådraget sig besværet og udgifterne med at passe fiskeyngelen i Danmark, vender sig mod dette forslag, mens de mere sådan kongelige, forkromede foreninger synes, at dette lovforslag er en genial idé, og at alt skal organiseres.

Jeg har bemærket, at i lovforslaget findes ikke mindre end tre uklart definerede kontrolinstanser. Jeg har bemærket mig, at man nu skal ud og genere almindelige borgere ved med fogdens såvel som politiets mellemkomst at indkræve beløb på mellem 100 og 200 kr. for at få dette system til at fungere. Jeg må sige, at jeg er dybt betænkelig. Jeg tror, at almindelige danskere i massivt omfang vil blæse på denne mærkværdige lov, og at det provenu, man forestiller sig at man får ind på dette her, vil være af en ganske anden og mere beskedne karakter end det, som forudses i forarbejderne til lovforslaget og i bilagene til det. Der står jo – og her må jeg så sige, at forslagsstillerne har udvist en vis forudseenhed – at provenuet ved dette forslag også skal anvendes til kontrol af forslagets overholdelse. Jeg er ganske overbevist om, at de nødvendige kontrolforanstaltninger vil blive store, omkostningskrævende og generende for almindelige mennesker, fuldstændig overflødige og aldeles tåbelige.

Jeg vil gerne sige, at dette lovforslag efter min opfattelse er udtryk for en forældet statsdyrkelse, en art statsfikseret galimatias, som man for mange, mange år siden i alle Folketingets partier burde have lagt bag sig, og jeg vil meget opfordre til – jeg forstod, at den konservative ordfører har bedt om, at lovforslaget kommer tilbage i udvalget – at man i udvalget lægger stor vægt på de tunge og betydningsfulde indvendinger, der er kommet fra de folk, der gennem mange års frivilligt arbejde, gennem mange års frivillige bidrag har ydet deres til opretholdelsen af fiskebestanden i Danmark. Det er ganske tydeligt, at de mennesker, som har skoen på, som ved, hvor den trykker,

[Pelle Voigt]

som har gjort arbejdet, som kender til disse forhold, ret entydigt vender sig imod denne statsliggørelse af et område, hvor staten ikke har noget at gøre og burde holde sig langt borte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af § 3, § 3 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse af § 4, § 4 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 8, § 5, således ændret, § 6, ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 7, § 7 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 10 om en ny affattelse af § 8 og § 8 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om Det Danske Klasselotteri A/S.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 16/1 92. Første behandling 23/1 92. Betænkning 11/3 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-9

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til økonomiministeren:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at sikre, at statens gæld afvikles, og for at sikre, at statens gældsætning ikke ødelægger beskæftigelsen, muligheden for at gennemføre markante skattelettelser og dansk økonomis vækstmuligheder?«

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 31/1 92. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/2 92).

Begrundelse

Kim Behnke (FP):

Som en del af motivationen for netop denne forespørgsel har jeg ladet mig inspirere af et velargumenteret kapitel i bogen »Skatter uden velfærd«. Deraf fremgår bl.a. følgende:

»Det har vist sig vanskeligt at bringe gælden afgørende ned, og gælden må i dag betragtes som et strukturelt fænomen. Endnu i 1989 svarede renterne af statsgælden til 41 pct. af de samlede offentlige lønudgifter. En anden illustration er, at renterne svarer til 4-5 gange det samlede provenu af 6- og 12-procent-skatten. . . . Når renterne er så stor en belastning, skyldes det en meget høj rente. Historisk har renten gennem de sidste 100 år svaret til den økonomiske vækst i samfundet. Fra 1950 til begyndelsen af 1970'erne lå realrenten endda 3 pct. under den økonomiske vækst, . . . hvorimod renten i 1990 lå 6-7 pct. over den økonomiske vækst. Det gør det naturligvis stærkt belastende at have en gæld, også for den offentlige sektor.

På den baggrund kan det overraske, at renteudgifterne – og det er altså statens renteudgifter – ikke har indtaget en større plads i de-